

пропозиції Комітету з питань культури і духовності до узгодженого тексту проекту Закону України «Про функціонування української мови як державної» (реєстр. № 5670-д)

Норма, за наслідками розгляду Верховною Радою України поправок	Пропозиція	Норма з урахуванням пропозиції
<p>Стаття 1. Статус української мови як єдиної державної мови в Україні</p> <p>5. Порядок функціонування і застосування державної мови визначається виключно законом і не може бути предметом регулювання підзаконних актів органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим чи органів місцевого самоврядування.</p> <p>6. Спроби запровадити на офіційному рівні в Україні багатомовність (надання будь-якого офіційного статусу іншим, крім української, мовам) всупереч Конституції України і встановленій конституційній процедурі є діями, що провокують мовний розкол країни, міжетнічне протистояння та суспільну ворожнечу, і є тотожними діям, спрямованим на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу.</p> <p>7. Публічне приниження чи зневажання української мови тягне за собою юридичні наслідки, встановлені законом за публічну наругу над державними символами України, і є підставою для притягнення до юридичної відповідальності, встановленої законом.</p> <p>Виключені! (ВР не підтримала поправку 73, якою ці дві частини додані до закону)</p>	<p>Враховати редакційно поправки 48 (Княжицький), 49 (Рибчинський), 50 (Денисенко), 52 (Бойко) в редакції, запропонованій в пункті 4 Зауважень Головного юридичного управління Верховної Ради України до даного законопроекту, вилучивши з редакції частини 5 статті 1 законопроекту, підготовленої до другого читання, текст починаючи зі слів «і не може» до кінця речення</p> <p>Поправку 53 (Брензович) врахувати, частину шосту статті 1 виключити повністю.</p> <p>Поправку 59 (Сотник) врахувати, частину сьому статті 1 виключити повністю.</p> <p>Підтримати поправку 73 Комітету культури і духовності повністю, повернути до законопроекту частини дев'яту, десяту статті 1 в редакції</p>	<p>Стаття 1. Статус української мови як єдиної державної мови в Україні</p> <p>5. Порядок функціонування і застосування державної мови визначається виключно законом.</p> <p>Виключена</p> <p>Виключена</p> <p>9. Статус української мови як єдиної державної мови передбачає обов'язковість її використання на всій території України при здійсненні повноважень органами державної влади та органами місцевого самоврядування, а</p>

Стаття 6. Обов'язок громадянина України володіти державною мовою

1. Кожний громадянин України зобов'язаний володіти державною мовою як мовою свого громадянства.

3. Держава організовує курси української мови для дорослих та забезпечує можливість вільно опанувати державну мову громадянам України, які не мали такої змоги.

Стаття 8. Мова документів, що посвідчують особу громадянина України

2. Громадяни України, ~~які за своїм етнічним походженням не є українцями~~, рідна мова яких відмінна від української, мають право на транскрибований запис своїх прізвища та імені відповідно до своєї національної традиції в документах, що посвідчують особу громадянина України.

Стаття 9. Особи, які зобов'язані володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків

1. Володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків зобов'язані:

законопроекту, підготовленої до другого читання.

Поправку 130 (Лесюк) врахувати, **виключити з редакції частини першої статті 6 законопроекту, підготовленої до другого читання, слова «як мовою свого громадянства».**

Поправку 147 (Кобцев) врахувати частково і редакційно, замінивши в частині третій статті 6 законопроекту, в запропонованій до другого читання редакції, слово «курси» словами «безкоштовні курси»

Поправку 168 (Подоляк/ Семенуха/ Острікова) врахувати редакційно в редакції частини другої статті 8 **законопроекту, підготовленої до другого читання.**

також в інших публічних сферах суспільного життя, які визначені цим Законом.

10. Українська мова як єдина державна мова виконує функції мови міжетнічного спілкування, є гарантією захисту прав людини для кожного українського громадянина незалежно від його етнічного походження, а також є фактором єдності і національної безпеки України.

Стаття 6. Обов'язок громадянина України володіти державною мовою

1. Кожний громадянин України зобов'язаний володіти державною мовою.

3. Держава організовує безкоштовні курси української мови для дорослих та забезпечує можливість вільно опанувати державну мову громадянам України, які не мали такої змоги.

Стаття 8. Мова документів, що посвідчують особу громадянина України

2. Громадяни України, рідна мова яких відмінна від української, мають право на транскрибований запис своїх прізвища та імені відповідно до своєї національної традиції в документах, що посвідчують особу громадянина України, відповідно до статті 40 цього Закону.

Стаття 9. Особи, які зобов'язані володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків

1. Володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків зобов'язані:

1) Президент України, Голова Верховної Ради України, Перший заступник і заступник Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, члени Кабінету Міністрів України, перші заступники та заступники міністрів, керівники інших центральних органів виконавчої влади та їх заступники, Глава Адміністрації Президента України та його заступники, Секретар Ради національної безпеки і оборони України та його заступники, Голова Служби безпеки України та його заступники, Голова Служби зовнішньої розвідки України та його заступники, Генеральний прокурор та його заступники, керівники регіональних та місцевих прокуратур, керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та його заступники, члени Ради Національного банку України, Голова та члени Рахункової палати, Голова Антимонопольного комітету України, інші державні уповноважені Антимонопольного комітету України, голови територіальних відділень Антимонопольного комітету України, члени Національного агентства з питань запобігання корупції, члени Національної комісії зі стандартів державної мови, члени Центральної виборчої комісії, члени Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, члени національних комісій регулювання природних монополій, члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, члени Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, члени інших державних колегіальних органів, Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України та його заступники, Голова Фонду державного майна України та його заступники, постійні представники Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України, Президента України у Конституційному Суді України, Директор Національного антикорупційного бюро України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та його представники, Уповноважений із захисту державної мови, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим та його заступники, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим та його заступники, міністри Автономної Республіки Крим, Постійний Представник Президента України в Автономній Республіці Крим та його заступники;

Поправку 197 (Брензович) врахувати частково і редакційно, в редакції пункту 10 зауважень Головного юридичного управління ВР України, **виключивши в пункті 1 частини першої статті 9 редакції законопроекту, підготовленої до другого читання, слова «Голова Верховної Ради України, Перший заступник і заступник Голови Верховної Ради України».**

1) Президент України, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, члени Кабінету Міністрів України, перші заступники та заступники міністрів, керівники інших центральних органів виконавчої влади та їх заступники, Глава Адміністрації Президента України та його заступники, Секретар Ради національної безпеки і оборони України та його заступники, Голова Служби безпеки України та його заступники, Голова Служби зовнішньої розвідки України та його заступники, Генеральний прокурор та його заступники, керівники регіональних та місцевих прокуратур, керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури та його заступники, члени Ради Національного банку України, Голова та члени Рахункової палати, Голова Антимонопольного комітету України, інші державні уповноважені Антимонопольного комітету України, голови територіальних відділень Антимонопольного комітету України, члени Національного агентства з питань запобігання корупції, члени Національної комісії зі стандартів державної мови, члени Центральної виборчої комісії, члени Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, члени національних комісій регулювання природних монополій, члени Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, члени Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, члени інших державних колегіальних органів, Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України та його заступники, Голова Фонду державного майна України та його заступники, постійні представники Кабінету Міністрів України, Верховної Ради України, Президента України у Конституційному Суді України, Директор Національного антикорупційного бюро України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини та його представники, Уповноважений із захисту державної мови, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим та його заступники, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим та його заступники, міністри Автономної Республіки Крим, Постійний Представник Президента України в Автономній Республіці Крим та його заступники;

2) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад;

3) державні службовці, посадові особи органів місцевого самоврядування;

16) інші посадові та службові особи підприємств, установ і організацій державної і комунальної форм власності.

Стаття 10. Вимоги щодо рівня володіння державною мовою

2. Рівень володіння державною мовою особами, визначеними пунктами 1, 3, 4, 7, 10, 13 частини першої статті 9 цього Закону, засвідчується державним сертифікатом про рівень володіння державною мовою (далі – державний сертифікат), що видається Національною комісією зі стандартів державної мови відповідно до цього Закону.

3. Рівень володіння державною мовою особами, визначеними пунктами 2, 5, 6, 8, 9, 11, 12, 14-16 частини першої статті 9 цього Закону, засвідчується документом про повну загальну

Враховати поправку №203 (Комітет) щодо **вилучення з редакції статті 9 законопроекту, підготовленої до другого читання, слів «народні депутати України».**

Поправку 204 (Брензович) врахувати редакційно, вилучивши з редакції пункту 3 частини першої статті 9, підготовленої до другого читання, слова «посадові особи органів місцевого самоврядування» та додавши ці самі слова до пункту 2 цієї самої частини першої даної статті після слів «місцевих рад».

Поправку 246 (Белькова) врахувати редакційно, пункт 16 частини першої статті 9 законопроекту виклавши в такій редакції:

«16) посадові та службові особи підприємств, установ і організацій державної і комунальної форм власності, не визначених в підпунктах 1) – 15) частини першої цієї статті, крім осіб, які не є громадянами України.»

Поправку 281 (Комітет) врахувати редакційно **шляхом доповнення підготовленої до другого читання редакції частини другої статті 10 законопроекту, після цифри «7», цифрою «9», а з частини третьої цієї самої статті цифру «9» після цифри «8» вилучити.**

2) депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад, *посадові особи органів місцевого самоврядування;*

3) державні службовці;

16) посадові та службові особи підприємств, установ і організацій державної і комунальної форм власності, не визначених в підпунктах 1) – 15) частини першої цієї статті, крім осіб, які не є громадянами України.

Стаття 10. Вимоги щодо рівня володіння державною мовою

2. Рівень володіння державною мовою особами, визначеними пунктами 1, 3, 4, 7, **9.** 10, 13 частини першої статті 9 цього Закону, засвідчується державним сертифікатом про рівень володіння державною мовою (далі – державний сертифікат), що видається Національною комісією зі стандартів державної мови відповідно до цього Закону.

3. Рівень володіння державною мовою особами, визначеними пунктами 2, 5, 6, 8, 11, 12, 14-16 частини першої статті 9 цього Закону, засвідчується документом

середню освіту за умови, що такий документ підтверджує вивчення особою української мови як навчального предмета (дисципліни), або державним сертифікатом про рівень володіння державною мовою, що видається Національною комісією зі стандартів державної мови відповідно до цього Закону.

ВИКЛЮЧЕНА!

Підтримати поправку 282 (Комітет) повністю, доповнивши законопроект статтею 11 в редакції, підготовленій Комітетом до другого читання.

про повну загальну середню освіту за умови, що такий документ підтверджує вивчення особою української мови як навчального предмета (дисципліни), або державним сертифікатом про рівень володіння державною мовою, що видається Національною комісією зі стандартів державної мови відповідно до цього Закону.

Стаття 11. Рівні володіння державною мовою

1. Класифікація рівнів володіння державною мовою розробляється і затверджується Національною комісією зі стандартів державної мови з урахуванням рекомендацій Ради Європи з мовної освіти (CEFR).

2. За результатами проведеного іспиту на визначення рівня володіння державною мовою особа отримує державний сертифікат про рівень володіння державною мовою (далі – державний сертифікат), що засвідчує один з рівнів за шкалою, встановленою частиною третьою цієї статті.

3. Шкала рівнів володіння державною мовою визначає три загальні рівні навчочок: початковий рівень А, середній рівень В та рівень вільного володіння мовою С.

Державний сертифікат початкового рівня першого ступеня (A1) засвідчує, що особа розуміє і може вживати загальні вирази та найпростіші фрази, необхідні для задоволення конкретних потреб, зокрема представити себе чи іншу особу, запитувати і відповідати на запитання про себе (місце проживання, родину, особисті речі тощо). Може взаємодіяти на простому рівні, якщо співрозмовник говорить повільно і чітко та готовий допомогти.

Державний сертифікат початкового рівня другого ступеня (A2) засвідчує, що особа розуміє та може вживати окремі фрази та широко вживані вирази, пов'язані з конкретними сферами повсякденного життя (елементарна інформація про себе та свою сім'ю, здійснення покупок, місцева географія, працевлаштування тощо). Може спілкуватися у ситуації, коли необхідний простий і безпосередній обмін інформацією на звичні теми.

Державний сертифікат середнього рівня першого ступеня (B1) засвідчує, що особа розуміє основний зміст чіткої, стандартної інформації на теми, близькі і часто вживані на роботі, у навчанні, під час дозвілля тощо. Рівень знання української мови дає змогу впоратися в більшості ситуацій, що можуть виникнути під час подорожі Україною. Може просто і доладно висловлюватися, зокрема на теми, що належать до особистих зацікавлень. Здатен описати особистий досвід, події, мрії, плани, надати стислі пояснення щодо точки зору на деякі події.

Державний сертифікат середнього рівня другого ступеня (B2) засвідчує, що особа може розуміти основні ідеї комплексного тексту як на конкретну, так і на абстрактну тему, включаючи спеціалізовані дискусії за своїм фахом. Може спілкуватися з носіями мови з таким ступенем швидкості та спонтанності, який уможливує регулярні відносини з ними, не викликаючи труднощів для жодної зі сторін. Може чітко і докладно висловлюватися з багатьох тем, зокрема висловлювати свою думку з певного питання, наводячи переваги і недоліки різних позицій.

Державний сертифікат рівня вільного володіння першого ступеня (C1) засвідчує, що особа може розуміти широкий спектр складних і великих за обсягом текстів та розпізнавати в них прихований зміст. Може висловлюватися швидко і спонтанно без помітних ускладнень, пов'язаних з пошуком засобів вираження, легко і точно використовувати українську мову у спілкуванні, навчанні та для досягнення професійних цілей. Може чітко, структуровано і докладно висловлюватися зі складних тем, демонструючи володіння знаннями правил граматики.

Державний сертифікат рівня вільного володіння другого ступеня (C2) засвідчує, що особа легко розуміє практично все, що чує або читає, може узагальнити інформацію з різних усних чи письмових джерел, зробити аргументований виклад у логічній, послідовній формі, а також висловлюватися спонтанно, швидко і точно, передаючи найтонші відтінки смислу навіть у складних ситуаціях.

Вилучена!

Поправки 419 (Рибчинський), 420 (Княжицький), 421 (Констанкевич), 423 (Денисенко) врахувати частково і редакційно, в частковій редакції, підготовленій Комітетом до другого читання, повернувши до законопроекту редакцію статті 20 законопроекту, підготовлену до другого читання, за виключенням частини першої цієї статті, з відповідною зміною нумерації.

Стаття 20. Державна мова у сфері трудових відносин

1. Ніхто не може бути змушений використовувати під час перебування на роботі та виконання обов'язків за трудовим договором іншу мову, ніж українська, крім випадків:

а) обслуговування споживачів та інших клієнтів, які є іноземцями чи особами без громадянства;

б) створення юридичних, технічних, інформаційно-реklamних текстів та інших повідомлень і документів (у тому числі усних), адресатами яких є іноземці чи особи без громадянства, юридичні особи, органи і посадові особи іноземних держав і міжнародних організацій.

2. Трудові договори в Україні укладаються державною мовою, що не перешкоджає використовувати сторонам трудового договору його переклад.

Стаття 21. Державна мова у сфері освіти

3. Мовою зовнішнього незалежного оцінювання за *результатами здобуття повної середньої освіти* та вступних випробувань є державна мова, крім зовнішнього незалежного оцінювання з іноземних мов.

Стаття 23. Державна мова у сфері культури

6. Мовою поширення та демонстрування фільмів в Україні є державна мова.

Фільми (в тому числі серіали, анімаційні та документальні фільми), вироблені суб'єктами кінематографії України, розповсюджуються та демонструються в Україні з мовною частиною звукового ряду, виконаною державною мовою, у тому числі шляхом дублювання або озвучення.

Стаття 21. Державна мова у сфері освіти

Без змін

Поправку 466 (Тіміш) врахувати редакційно в редакції, запропонованій в пункті 14 зауважень Головного юридичного управління ВР щодо даного законопроекту, додавши до частини третьої статті 21 в редакції, підготовленій Комітетом до другого читання, слова «за результатами здобуття повної середньої освіти», та вилучивши останнє речення.

Стаття 23. Державна мова у сфері культури

6. Мовою поширення та демонстрування фільмів в Україні є державна мова.

Фільми (в тому числі серіали, анімаційні та документальні фільми), вироблені суб'єктами кінематографії України, розповсюджуються та демонструються в Україні з мовною частиною звукового ряду, виконаною державною мовою. Національні фільми можуть демонструватися

Поправку 621 врахувати редакційно, в редакції комітету, запропонованій до другого читання, але з урахуванням пункту 47 зауважень Головного юридичного управління до

кримськотатарською мовою, іншими мовами корінних народів відповідно до Закону України “Про кінематографію”. У разі використання в мовній частині звукового ряду, виконаній державною мовою, реплік іншими мовами такі репліки мають бути озвучені чи субтитровані державною мовою. Сумарна тривалість субтитрованих реплік, виконаних іншими мовами у фільмі, не може перевищувати 10 відсотків сумарної тривалості всіх реплік у цьому фільмі.

Стаття 24. Державна мова у сфері телебачення і радіомовлення

Без змін

Стаття 27. Державна мова у сфері користувацьких інтерфейсів комп’ютерних програм та веб-сайтів

1. Комп’ютерна програма з користувацьким інтерфейсом, що реалізується в Україні, повинна мати користувацький інтерфейс державною мовою та/або англійською мовою, або іншими офіційними мовами Європейського Союзу.

законопроекту, а саме: **в другому абзаці частини шостої статті 23 (в редакції законопроекту, підготовленому до другого читання) після слів «виконаною державною мовою» додати слова «у тому числі шляхом дублювання або озвучення».**

Підтримати поправки 645 (Подоляк/Семенуха/ Острікова), 652 (Брензович) і 653 (Сюмар) частково і редакційно виклавши статтю 24 Закону в редакції поправки 653 вилучивши з неї текст починаючи зі слова «та» і до слова «спілкування».

Поправку 792 (Семенуха/ Острікова) врахувати редакційно, доповнивши затверджену Комітетом до розгляду в другому читанні редакцію першої частини статті 27 абзацами другим, третім наступного змісту:
«Користувацьким інтерфейсом для цілей цього Закону є відображувана інформація, з якою безпосередньо взаємодіє користувач під час використання комп’ютерної програми, веб-сайту, і яка містить текст будь-якою мовою спілкування

Національні фільми можуть демонструватися кримськотатарською мовою, іншими мовами корінних народів відповідно до Закону України “Про кінематографію”. У разі використання в мовній частині звукового ряду, виконаній державною мовою, у тому числі шляхом дублювання або озвучення, реплік іншими мовами такі репліки мають бути озвучені чи субтитровані державною мовою. Сумарна тривалість субтитрованих реплік, виконаних іншими мовами у фільмі, не може перевищувати 10 відсотків сумарної тривалості всіх реплік у цьому фільмі.

Стаття 24. Державна мова у сфері телебачення і радіомовлення

1. Телерадіоорганізації здійснюють мовлення державною мовою. Обов’язковий (мінімальний) обсяг мовлення державною мовою для телерадіоорганізацій окремих категорій встановлюється Законом України «Про телебачення і радіомовлення».

Стаття 27. Державна мова у сфері користувацьких інтерфейсів комп’ютерних програм та веб-сайтів

1. Комп’ютерна програма з користувацьким інтерфейсом, що реалізується в Україні, повинна мати користувацький інтерфейс державною мовою та/або англійською мовою, або іншими офіційними мовами Європейського Союзу.

Для цілей цього Закону користувацьким інтерфейсом є відображувана інформація, з якою безпосередньо взаємодіє користувач під час використання комп’ютерної програми, веб-сайту, і яка містить текст будь-якою мовою спілкування між людьми (зокрема мова візуального дизайну комп’ютерної програми, мова взаємодії, діалогів та транзакцій між користувачем та комп’ютерною програмою).

Вимоги цього Закону не поширюються на мови програмування.

між людьми (зокрема мова візуального дизайну комп'ютерної програми, мова взаємодії, діалогів та транзакцій між користувачем та комп'ютерною програмою).

Вимоги цього Закону не поширюються на мови програмування.»

Стаття 28. Державна мова у сфері інформації для загального ознайомлення

1. Інформація для загального ознайомлення (оголошення, зокрема ті, які містять публічну пропозицію укласти договір, покажчики, вказівники, вивіски, повідомлення, написи та інша публічно розміщена текстова, візуальна і звукова інформація, що використовується або може використовуватися у тому числі для інформування необмеженого кола осіб) подається державною мовою, якщо інше не встановлено цим Законом.

Стаття 29. Державна мова у сфері публічних заходів

Публічними заходами для цілей цього Закону є, зокрема, збори, конференції, мітинги, виставки, навчальні курси, семінари, тренінги, дискусії, форуми, інші заходи, доступні або відкриті для учасників таких заходів вільно чи за запрошенням, за плату чи безоплатно, постійно, періодично, одноразово або час від часу.

Врахувати поправку 856 редакційно, замінивши в затвердженій Комітетом до другого читання редакції частини першої статті 28 слова «у тому числі для інформування необмеженого кола осіб» словами «інформування необмеженого кола осіб про товари, роботи, послуги, певних суб'єктів господарювання, посадових, службових осіб підприємств або державних органів».

Поправку 871 (Рибчинський) врахувати редакційно шляхом доповнення другого абзацу частини першої статті 29 законопроекту в редакції, підготовленій комітетом до другого читання, після слів «час від часу» додатковим текстом: «, що організуються повністю або частково органами державної влади, органами місцевого самоврядування, державними установами, організаціями, а також суб'єктами господарювання власниками (засновниками, учасниками, акціонерами) яких є держава або територіальна громада незалежно від

Стаття 28. Державна мова у сфері інформації для загального ознайомлення

1. Інформація для загального ознайомлення (оголошення, зокрема ті, які містять публічну пропозицію укласти договір, покажчики, вказівники, вивіски, повідомлення, написи та інша публічно розміщена текстова, візуальна і звукова інформація, що використовується або може використовуватися для інформування необмеженого кола осіб про товари, роботи, послуги, певних суб'єктів господарювання, посадових, службових осіб підприємств або органів державної влади, органів місцевого самоврядування) подається державною мовою, якщо інше не встановлено цим Законом.

Стаття 29. Державна мова у сфері публічних заходів

Публічними заходами для цілей цього Закону є, зокрема, збори, конференції, мітинги, виставки, навчальні курси, семінари, тренінги, дискусії, форуми, інші заходи, доступні або відкриті для учасників таких заходів вільно чи за запрошенням, за плату чи безоплатно, постійно, періодично, одноразово або час від часу, *що організуються повністю або частково органами державної влади, органами місцевого самоврядування, державними установами, організаціями, а також суб'єктами господарювання власниками (засновниками, учасниками, акціонерами) яких є держава або територіальна громада незалежно від частки цієї власності.*

Стаття 30. Державна мова у сфері обслуговування споживачів

5. Кожній особі на території України гарантовано право одержувати інформацію про товари та послуги державною мовою.

7. Інформація про вироби (товари), роботи чи послуги, зазначена у частині п'ятій цієї статті, доводиться до відома споживача виробником (виконавцем, продавцем) у супровідній документації, що додається до виробу (товару), роботи або послуги, на етикетці, а також у маркуванні чи в інший спосіб (у доступній наочній формі), прийнятний для окремих видів виробів (товарів) або в окремих сферах обслуговування.

У випадках, встановлених законом, стандартами, технічними регламентами, в інформації про вироби (товари), роботи чи послуги, наданій державною мовою, допускається використання слів, скорочень, абревіатур та позначень з використанням літер латинського алфавіту.

8. У разі якщо крім державної мови інформація про товари та послуги надається також іншими мовами, змістовне наповнення та обсяг інформації про товари та послуги державною мовою не можуть бути меншими за наповнення будь-якою іншою мовою.

Написи на виробі (товарі) та його упаковці виконуються державною мовою, якщо інше не встановлено цим Законом, і можуть дублюватися іншими мовами. Виконання таких написів допускається англійською мовою за умови, що значення таких написів є очевидним для споживачів таких товарів та не здатне ввести їх в оману. Пояснення змісту цих написів державною мовою доводиться до відома споживача в інструкції з користування, іншій супровідній інформації відповідно до закону.

частки цієї власності.»

Підтримати в повному обсязі поправки 896 (Лесюк), 897 (Кишкар/Лесюк), 898 (Білозір/Лесюк), 900 (Мусій) виклавши в їх редакції норму частини п'ятої статті 30 законопроекту.

Поправку 911 (Денисенко) врахувати редакційно, виклавши частини сьому, восьму статті 30 Закону в новій редакції.

Стаття 30. Державна мова у сфері обслуговування споживачів

5. Інформація про товари та послуги на території України надається українською мовою

7. Інформація про вироби (товари), роботи чи послуги, зазначена у частині шостій цієї статті, доводиться до відома споживача в порядку, у спосіб та в обсязі, що визначені Законом України «Про захист прав споживачів».

В інформації про вироби (товари), роботи чи послуги, наданій державною мовою, допускається використання слів, скорочень, абревіатур та позначень англійською мовою та/або з використанням літер латинського та/або грецького алфавітів.

8. У разі якщо крім державної інформація про товари та послуги надається також іншими мовами обсяг інформації про товари та послуги державною мовою не може бути меншими за обов'язковий обсяг інформації згідно з вимогами, встановленими Законом України «Про захист прав споживачів».

Стаття 41. Застосування державної мови в географічних назвах та назвах об'єктів топоніміки

2. Назви географічних об'єктів України та об'єктів топоніміки не перекладаються іншими мовами, а передаються в офіційних документах, засобах масової інформації, картографічних, довідкових, енциклопедичних, навчальних та інших виданнях за допомогою літер відповідного алфавіту згідно із звучанням державною мовою.

Стаття 42. Мова торговельних марок

1. Торговельні марки (знаки для товарів і послуг) використовуються у тому вигляді, в якому їм надана правова охорона в Україні відповідно до закону.

Стаття 44. Повноваження Національної комісії зі стандартів державної мови

1. Комісія має такі повноваження:

1) затверджує стандарти державної мови, зокрема:

Стаття 48. Документи, що підтверджують рівень володіння державною мовою, та іспит на рівень володіння державною мовою

4. Об'єктивність іспиту на рівень володіння державною мовою забезпечується завчасною публікацією інформації про програми, строки та порядок проведення іспитів, дотриманням єдиних вимог до процедури його проведення, підбором завдань, незалежністю іспитових комісій, аудіо- та відеофіксацією процесу проведення іспиту, громадським спостереженням за його проведенням, підбором завдань.

Поправку 1018 (Кишкар) врахувати редакційно вилучивши з редакції частини другої статті 41, підготовленої до другого читання, слова «географічних об'єктів України»

Поправку 1031 (Продан) врахувати редакційно, вилучивши з затвердженої Комітетом до другого читання редакції частини першої статті 42 текст «в Україні відповідно до закону»

Поправку 1072 (Подольяк/ Семенуха/ Острікова) врахувати редакційно в редакції, затвердженій Комітетом до другого читання із урахуванням пункту 49 зауважень Головного юруправління ВР.

Поправку 1224 (Німченко/ Шуфрич) врахувати частково, виключивши з затвердженої комітетом до другого читання редакції частини 4 статті 48 законопроекту текст починаючи зі слів «аудіо» і до слова «проведенням».

Стаття 41. Застосування державної мови в географічних назвах та назвах об'єктів топоніміки

2. Назви об'єктів топоніміки не перекладаються іншими мовами, а передаються в офіційних документах, засобах масової інформації, картографічних, довідкових, енциклопедичних, навчальних та інших виданнях за допомогою літер відповідного алфавіту згідно із звучанням державною мовою.

Стаття 42. Мова торговельних марок

1. Торговельні марки (знаки для товарів і послуг) використовуються у тому вигляді, в якому їм надана правова охорона.

Стаття 44. Повноваження Національної комісії зі стандартів державної мови

1. Комісія має такі повноваження:

1) напрацьовує з урахуванням пропозицій та висновків Інституту української мови Національної академії наук України, інших наукових та освітніх установ та затверджує стандарти державної мови, зокрема:

Стаття 48. Документи, що підтверджують рівень володіння державною мовою, та іспит на рівень володіння державною мовою

4. Об'єктивність іспиту на рівень володіння державною мовою забезпечується завчасною публікацією інформації про програми, строки та порядок проведення іспитів, дотриманням єдиних вимог до процедури його проведення, підбором завдань, незалежністю іспитових комісій, єдиними критеріями оцінювання.

Стаття 50. Призначення та звільнення Уповноваженого із захисту державної мови

12. Повноваження Уповноваженого припиняються Кабінетом Міністрів України достроково у разі:

1) закінчення строку, на який його призначено;

Стаття 53. Захист державної мови як невіддільного елементу конституційного ладу

Виключено!

Стаття 55. Розгляд скарг Уповноваженим

3. Уповноважений упродовж 10 робочих днів з дня надходження скарги ознайомлюється з інформацією, що міститься в ній. За результатами ознайомлення Уповноважений може ухвалити рішення про:

1) здійснення мовної експертизи;

Поправку №1335 (Німченко/ Шуфрич) врахувати повністю.

Поправку 1383 (Комітет) врахувати повністю, повернути норму частини другої статті 53 законопроекту

Врахувати поправку 1467 (Бойко)

Стаття 50. Призначення та звільнення Уповноваженого із захисту державної мови

12. Повноваження Уповноваженого припиняються Кабінетом Міністрів України достроково у разі:

Відсутній

Стаття 53. Захист державної мови як невіддільного елементу конституційного ладу

2. Для здійснення передбачених цією статтею повноважень Уповноважений за потреби залучає працівників Національної поліції, центрального органу виконавчої влади, що формує та забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту прав споживачів, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, працівників місцевих державних адміністрацій, інших органів державної влади.

Порядок взаємодії Уповноваженого з органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування затверджується Кабінетом Міністрів України.

Порядок взаємодії Уповноваженого з Національною радою України з питань телебачення і радіомовлення затверджується спільним рішенням Уповноваженого та Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

Стаття 55. Розгляд скарг Уповноваженим

3. Уповноважений упродовж 10 робочих днів з дня надходження скарги ознайомлюється з інформацією, що міститься в ній. За результатами ознайомлення Уповноважений може ухвалити рішення про:

1) здійснення мовної експертизи в порядку,

	частково і редакційно шляхом доповнення редакції пункту 1 частини третьої статті 55 законопроекту, підготовленої до другого читання, словами «в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України», як то передбачено в пункті 26 зауважень ГЮУ ВР.	встановленому Кабінетом Міністрів України;
<p>Стаття 56. Здійснення державного контролю за застосуванням державної мови</p>		<p>Стаття 56. Здійснення державного контролю за застосуванням державної мови</p>
<p>5. Акт про результати здійснення контролю за застосуванням державної мови повинен містити таку інформацію:</p>		<p>5. Акт про результати здійснення контролю за застосуванням державної мови повинен містити таку інформацію:</p>
<p>7) вид стягнення, якщо виявлено порушення;</p>	<p>Врахувати поправку 1532 (Німченко/Шуфрич) повністю, вилучити пункт 7 частини п'ятої статті 56 законопроекту щодо зазначення в акті перевірки виду стягнення, якщо виявлено правопорушення;</p>	<p>Відсутній</p>
<p>10) умови та порядок оскарження акта.</p>	<p>Врахувати поправку 1535 (Німченко/Шуфрич) повністю вилучивши пункт 10 частини п'ятої статті 56 законопроекту щодо умов оскарження акта;</p>	<p>Відсутній</p>
<p>Розділ IX. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p>		<p>Розділ IX. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ</p>
<p>1. Цей Закон набирає чинності через два місяці з дня його опублікування, крім:</p>		<p>1. Цей Закон набирає чинності через два місяці з дня його опублікування, крім:</p>
<p>частини третьої статті 21 цього Закону, яка набирає чинності з 1 січня 2025 року;</p>	<p>Поправку 1544 (І.В. Луценко) врахувати редакційно, в редакції, запропонованій пунктом 15 зауважень ГЮУ ВР, змінивши в пункті 1 розділу IX редакції законопроекту, підготовленого до другого читання, цифри «2025» на «2030».</p>	<p>частини третьої статті 21 цього Закону, яка набирає чинності з 1 січня 2030 року;</p>

статті 25 цього Закону, яка набирає чинності через тридцять місяців з дня набрання чинності цим Законом;

частин другої та шостої статті 27 цього Закону, які набирають чинності через вісімнадцять місяців з дня набрання чинності цим Законом;

частин другої, четвертої – восьмої статті 30 цього Закону, які набирають чинності через вісімнадцять місяців з дня набрання чинності цим Законом;

абзаців першого – восьмого підпункту 24, підпунктів 8, 13, 14, 19, 20, 21, 25, абзаців п'ятого – дев'ятого підпункту 28, підпунктів 29, 32, 33, абзацу другого підпункту 34, підпунктів 35, 36, 39, 40, 41, 42, 44 пункту 7 цього розділу, які набирають чинності через два роки з дня набрання чинності цим Законом;

підпункту 1 пункту 7 цього розділу, який набирає чинності через дев'ять місяців з дня набрання чинності цим Законом;

Поправку 1579 (Сюмар/ Шверк/ Березенко) врахувати редакційно, доповнивши редакцію абзацу щодо набрання чинності статтею 25 цього закону, затверджену Комітетом, словами «для друкованих засобів масової інформації загальнодержавної і регіональної сфер розповсюдження, та за шістдесят місяців від дня набуття чинності цього Закону для друкованих засобів масової інформації місцевої сфери розповсюдження.»

Поправку 1584 (Княжицький) врахувати редакційно, змінивши в затвердженій Комітетом редакції розділу IX в частини набрання чинності окремих положень статті 27 законопроекту, слова «шостої» та «вісімнадцять місяців» на слова «п'ятої» та «три роки» відповідно, а в частині набрання чинності статті 30 законопроекту шляхом видалення.

Поправку 1586 (Німченко) врахувати частково, виключивши з затвердженої Комітетом редакції розділу IX в частини набрання чинності окремих положень статті 30 законопроекту, слова «частин другої, четвертої – восьмої».

Поправку 1840 (Княжицький) врахувати редакційно, виключивши з затвердженої редакції розділу IX слова та цифри «абзаців першого – восьмого підпункту 24,»

Поправку 1607 (Комітет) врахувати редакційно, замінивши в редакції змін до підпункту 1 пункту 7 розділу IX, підготовлених до другого читання,

статті 25 цього Закону, яка набирає чинності через тридцять місяців з дня набрання чинності цим Законом для друкованих засобів масової інформації загальнодержавної і регіональної сфер розповсюдження, та за шістдесят місяців від дня набрання чинності цим Законом для друкованих засобів масової інформації місцевої сфери розповсюдження.

частин другої та шостої статті 27 цього Закону, які набирають чинності через тридцять шість місяців з дня набрання чинності цим Законом;

статті 30 цього Закону, яка набирає чинності через вісімнадцять місяців з дня набрання чинності цим Законом;

підпунктів 8, 13, 14, 19, 20, 21, 25, абзаців п'ятого – дев'ятого підпункту 28, підпунктів 29, 32, 33, абзацу другого підпункту 34, підпунктів 35, 36, 39, 40, 41, 42, 44 пункту 7 цього розділу, які набирають чинності через два роки з дня набрання чинності цим Законом;

підпункту 1 пункту 7 цього розділу, який набирає чинності через тридцять шість місяців з дня набрання чинності цим Законом; підпункту 24 пункту 7 цього розділу, який набирає

6. Кабінету Міністрів України:

Вилучена!

3) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:
відсутні

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

слова «дев'ять» словами «тридцять шість», та доповнивши розділ IX новим абзацом наступного змісту: «підпункту 24 пункту 7 цього розділу, який набирає чинності через 5 років з дня набрання чинності цим Законом;»

Поправку 1616 (комітет) врахувати повністю, повернувши до перехідних положень доручення Кабінету Міністрів України розробити зміни до Закону про держбюджет.

Поправку 1638 (Комітет) врахувати редакційно, в редакції, прийнятій Комітетом, але з урахуванням пунктів 28 і 57 зауважень ГЮУ, доповнивши підпункт 3 пункту 6 розділу IX новими абзацами наступного змісту: «підготувати на подати на розгляд Верховної Ради України проект закону України щодо порядку реалізації прав корінних народів, національних меншин»
«визначити заходи, спрямовані на реалізацію пункту 4 цього розділу IX цього Закону;»
«затвердити Державну програму сприяння опануванню державної мови відповідно до статті 5 цього Закону»

чинності через 5 років з дня набрання чинності цим Законом;

6. Кабінету Міністрів України:

1) протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом внести на розгляд Верховної Ради України проект закону про внесення змін до Державного бюджету України на відповідний рік у частині фінансування забезпечення діяльності Національної комісії зі стандартів української мови та Уповноваженого із захисту державної мови;

3) протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати на подати на розгляд Верховної Ради України проект закону України щодо порядку реалізації прав корінних народів, національних меншин;

визначити заходи, спрямовані на реалізацію пункту 4 цього розділу IX цього Закону;

затвердити Державну програму сприяння опануванню державної мови відповідно до статті 5 цього Закону

7. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) главу 15 доповнити статтями 188⁵² і 188⁵³ такого змісту:

Порушення вимог Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної" щодо застосування державної мови під час засідань, заходів, зустрічей і робочого спілкування, в актах, діловодстві та документообігу в органах державної влади, органах влади Автономної Республіки Крим і органах місцевого самоврядування, на державних і комунальних підприємствах, в установах та організаціях, інших суб'єктах господарювання державної і комунальної форми власності, у судочинстві та діловодстві у судах України, у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до закону, в органах правопорядку, розвідувальних органах, державних органах спеціального призначення з правоохоронними функціями, на державному кордоні України, у процесі виборів та референдумів, у міжнародних договорах України -

Порушення вимог Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» щодо застосування державної мови на телебаченні та радіомовленні, тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від п'ятсот до шестиста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

14) частину другу статті 5 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175; 2013 р., № 23, ст. 218) викласти в такій редакції:

Поправку 1688 (Заліщук) врахувати редакційно, доповнивши на її підставі всюди за текстом підготовленої до другого читання редакції статті 188-52 Кодексу про адміністративні правопорушення, крім останнього абзацу, після слів «доходів громадян» словами «або попередження, якщо порушення вчинене вперше».

Поправку 1705 (Німченко/ Шуфріч) врахувати частково, виключивши з редакції статті 188⁵² Кодексу про адміністративні правопорушення, підготовленої до другого читання, слова «у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, утворених відповідно до закону»

Врахувати поправки 1712 (Сюмар) та 1713 (Кондратюк), виключивши з Кодексу про адміністративні правопорушення зміни до статті 188-52 щодо застосування державної мови на телебачення і радіомовлення.

Поправку 1935 (Бойко) врахувати

а) главу 15 доповнити статтями 188⁵² і 188⁵³ такого змісту:

Всюди в санкціях статті 188⁵² прописати доповнення словами «або попередження, якщо порушення вчинене вперше».

Порушення вимог Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної" щодо застосування державної мови під час засідань, заходів, зустрічей і робочого спілкування, в актах, діловодстві та документообігу в органах державної влади, органах влади Автономної Республіки Крим і органах місцевого самоврядування, на державних і комунальних підприємствах, в установах та організаціях, інших суб'єктах господарювання державної і комунальної форми власності, у судочинстві та діловодстві у судах України, в органах правопорядку, розвідувальних органах, державних органах спеціального призначення з правоохоронними функціями, на державному кордоні України, у процесі виборів та референдумів, у міжнародних договорах України -

Виключена

Виключена

14) частину другу статті 5 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175; 2013 р., № 23, ст. 218) викласти в такій редакції:

На посаду можуть бути призначені особи, які мають

редакційно, замінивши в нормі підпункту 14 пункту 7 розділу ІЗ законопроекту слова «Національною комісією зі стандартів державної мови» словами «Законом України "Про забезпечення функціонування української мови як державної"»

відповідну освіту і професійну підготовку, володіють державною мовою відповідно до рівня, визначеного Законом України «Про забезпечення функціонування української мови як державної»